

PARAULA I VIDA

«Jo soc la resurrecció i la vida»

La pandèmia ha fet que no poguéssim deixar de mirar de prop «la germana mort», com l'anomena Sant Francesc d'Assís. Ens ha pres tants familiars i amics de forma cruel; ens ha demostrat que, quan arriba, pot ser trista perquè ens troba molt, massa, sols; ens ha fet adonar de la nostra fragilitat... L'Organització Mundial de la Salut estima que el número real de morts per coronavirus és 2 o 3 vegades superior als 3,4 milions de defuncions notificades actualment a l'agència, segons explica l'Informe sobre les Estadístiques Sanitàries Mundials. És a dir, les xifres de difunts podrien estar entre els 6,8 i els 10 milions de persones a tot el món. Qui els recorda i qui prega per ells?

Novembre el comencem sempre amb el record de la festa de Tots els sants i santes de Déu, festa joiosa i plena d'esperança i de comunió. Els sants ens atreuen vers Déu i ens ajuden a confiar en l'amor del Pare que vol salvar-nos i reunir-nos amb Ell, per tota l'eternitat. Ens ajuda conèixer les lluites i les heroïcitats dels sants, la confiança que van tenir en Déu i el bé que van saber realitzar, fent fructificar els talents que Déu els va atorgar. I el dia 2, recordem tots els difunts del món, especialment els nostres familiars, amics i benefactors, i tots els qui estimem, que ja han partit cap a la Casa del Pare. Enguany hem de tenir presents tants milions de víctimes de la Covid-19, els coneguts i els desconeguts. Tinguem-los presents especialment durant tot el mes de novembre; preguem amb confiança per ells, perquè rebin el perdó i la salvació eterna; i demanem que els sacerdots preguin també pels nostres difunts, amb l'ofertament de sufragis; no els oblidem davant l'altar.

L'Eucaristia és el millor dels sufragis pels nostres difunts, ja que sempre és el memorial de la mort re-

demptora i de la resurrecció de Crist, que «ens obre l'esperança d'una resurrecció gloriosa», com canta el prefaci primer de difunts.

Encomanar una persona difunta i fer que els ministres de l'Església preguin per ella, anomenant-la a la celebració de l'Eucaristia, és unir-la a Crist per presentar-la, juntament amb Ell, al Pare. A cada missa recordem la intercessió i l'ajuda dels sants, i alhora també sempre preguem pels difunts, a l'interior de la pregària eucarística. Apliquem els mèrits de Crist als vius i als difunts, convençuts que el sacrifici de Jesucrist, i els mèrits de la Verge Maria i de tots els sants, de totes les obres bones realitzades, els seran vida i salvació.

El Senyor, amb el seu misteri pasqual, ens ha preparat un camí de vida i d'esperança eternes. Ell afirma: «Jo soc la Resurrecció i la Vida. Els qui creuen en mi encara que morin, viuran!» (Jo 11,25) i aquestes paraules continuen trasbalsant la humanitat. Crist il·lumina i revela l'esperança de la resurrecció gloriosa, més enllà del sofriment i de la mort. «Aquesta revelació de Jesús ens interpel·la tots —diu el Papa Francesc— i per això estem cridats a creure no com un miratge en l'horitzó, sinó com una realitat que està present i que ens involucra misteriosament ja des d'ara. És a nosaltres a qui el Senyor crida a renovar el gran salt de fe, entrant ja des d'ara en la llum de la resurrecció». Quan es produeix aquest salt, «la nostra forma de pensar i de veure les coses, canvia. La mirada de la fe, transcendint el que és visible, veu en certa manera l'invisible i cada esdeveniment s'avalua llavors a la llum d'una altra dimensió: la de l'eternitat».

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Inici de la Visita Pastoral a Ordino

L'Arquebisbe i Copríncep Mons. Joan-Enric Vives inicià el dia 1 de novembre, festa de Tots Sants, la seva Visita Pastoral a la parròquia d'Ordino, on fou rebut a la seva arribada pel Rector, Mn. Joan Fenosa, i pels Cònsols major i menor, Josep Àngel Mortés i Eva Choy, que posteriorment van assistir a la celebració eucarística a l'església parroquial de Sant Corneli i Sant Cebrià, on van assistir nombrosos fidels de la parròquia. Mons. Vives va presidir la missa, que fou concelebrada per Mn. Fenosa i pel Secretari de la Visita i Secretari general del Bisbat, Mn. David Codina.

A Sant Martí de la Cortinada també presidí la celebració i es pregà al cementiri annex. A la tarda es resà el Rosari des de la parròquia de Sant Corneli i Sant Cebrià fins al cementiri, on l'Arquebisbe va fer, amb els fidels, una pregària pels difunts.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Has de voler-hi anar

Una de les metàfores més comunes per descriure la vida és un camí. El camí de la vida com a itinerari, i encara més bíblicament, com a pelegrinatge. Ja el poble d'Israel va viure el seu Èxode i la seva travessa d'Israel fins arribar a la Terra Promesa.

Però convé concretar des del primer moment que en aquest camí hi ha un destí molt clar i que determina el final i condiciona cada passa que donem. Per

a un cristià, la fita de la vida és el Cel. Encara que sigui una expressió concreta i molt poc teològica: volem anar al Cel. I els catalans així li demanem a la Moreneta: «guieu-nos cap el Cel».

Per això faig notar que al Cel, se n'hi ha de voler anar. El primer pas de l'itinerari neix d'aquest desig de posar-nos en marxa per respondre a la invitació que Déu ens fa de poder assolir la Glòria del Cel. I és per això que ha vingut Je-

sús: «vull que estiguin amb mi, allà on jo visc».

Quan ens hem cregut això responem personalment a la crida i ens configurem al Crist per poder assolir el regal que ens fa quan ens permet compartir la seva Resurrecció. No som nosaltres que ressuscitem, és Ell que ressuscita amb nosaltres units a Ell.

La nostra única acció per ressuscitar és desitjar anar al Cel acompanyats de

Jesucrist. No hi valen mitges intencions: voler-hi anar sols; no saber on van els difunts; no creure en la resurrecció, la de Jesús i la que Jesús ens aconsegueix; barrejar la reencarnació tot adaptant-la per esmenar qüestions de la vida passada, etc. Tot això són entrebancs a l'acte de fe. Crec en la Vida Eterna, en el Cel.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

«Yo soy la resurrección y la vida»

La pandemia ha comportado que no pudiéramos dejar de mirar de cerca a «la hermana muerte», como la llama San Francisco de Asís. Nos ha arrebatado a tantos familiares y amigos de forma cruel; nos ha demostrado que, cuando llega, puede ser triste porque nos encuentra muy, demasiado, solos; nos ha hecho dar cuenta de nuestra fragilidad... La Organización Mundial de la Salud estima que el número real de muertes por coronavirus es 2 o 3 veces superior a los 3,4 millones de defunciones notificadas actualmente a la agencia, según explica el Informe sobre las Estadísticas Sanitarias Mundiales. Es decir, las cifras de fallecidos podrían estar entre los 6,8 y los 10 millones de personas en todo el mundo. ¿Quién los recuerda y que reza por ellos?

Siempre empezamos el mes de noviembre con el recuerdo de la fiesta de Todos los santos y santas de Dios, fiesta gozosa y llena de esperanza y de comunión. Los santos nos atraen hacia Dios y nos ayudan a confiar en el amor del Padre, que quiere salvarnos y reunirnos con Él, por toda la eternidad. Nos ayuda el conocer las luchas y las heroicidades de los santos, la confianza que pusieron en Dios y el bien que supieron realizar, haciendo fructificar los talentos que Dios les otorgó. Y el día 2, recordamos a todos los difuntos del mundo, especialmente nuestros familiares, amigos y benefactores, y a todos los que amamos, que ya han partido hacia la Casa del Padre. Este año debemos tener presentes a tantos millones de víctimas de la Covid-19, los conocidos y los desconocidos. Tengámoslos presentes, especialmente durante todo el mes de noviembre; roguemos con confianza por ellos, para que reciban el perdón y la salvación eterna; y pidamos que los sacerdotes recen también por nuestros difuntos, con el ofrecimiento de sufragios; no los olvidemos ante el altar.

La Eucaristía es el mejor de los sufragios por nuestros difuntos, ya que siempre es el memorial de la muerte redentora y de la resurrección de Cristo, que «nos abre la esperanza de una resurrección gloriosa», como canta el prefacio primero de difuntos. Encomendar a una persona fallecida y hacer que los ministros de la Iglesia oren por ella, nombrándola en la celebración de la Eucaristía, es unir a Cristo para presentarla, junto con Él, al Padre. En cada misa recordamos la intercesión y la ayuda de los santos, al tiempo que también siempre oramos por los difuntos, en el interior de la plegaria eucarística. Aplicamos los méritos de Cristo a los vivos y difuntos, convencidos de que el sacrificio de Jesucristo, y los méritos de la Virgen María y de todos los santos, de todas las obras buenas realizadas, les serán vida y salvación.

El Señor, con su misterio pascual, nos ha preparado un camino de vida y de esperanza eternas. Él afirma: «Yo soy la Resurrección y la Vida. El que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá» (Jn 11,25) y estas palabras siguen interpelando a la humanidad. Cristo ilumina y revela la esperanza de la resurrección gloriosa, más allá del sufrimiento y de la muerte. «Esta revelación de Jesús nos interpela todos —dice el Papa Francisco— y por eso estamos llamados a creer no como un espejismo en el horizonte, sino como una realidad que está presente y que nos involucra misteriosamente ya desde ahora. Es a nosotros a quienes el Señor llama a renovar el gran salto de fe, entrando ya desde ahora en la luz de la resurrección». Cuando se produce este salto, «nuestra forma de pensar y de ver las cosas, cambia. La mirada de la fe, trascendiendo lo visible, ve en cierto modo lo invisible y cada evento se evalúa entonces a la luz de otra dimensión: la de la eternidad».

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Les Germanes Carmelites Vedrunes reben el reconeixement de Puigcerdà

Les Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna van arribar a la vila de Puigcerdà l'any 1854. Enguany, i després de 167 anys de presència ininterrompuda a la vila, s'han vist obligades per edat i les circumstàncies que ha portat la pandèmia a clausurar la comunitat religiosa. Malgrat tot, mantindran la titularitat del Col·legi de l'Escola Vedruna de Puigcerdà. El passat 15 d'octubre, al Casino Ceretà de la vila de Puigcerdà (Cerdanya), es va celebrar un acte de reconeixement i d'homenatge a la comunitat de

les Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna molt emotiu i simbòlic. Les germanes Maria Viñas, Maria Montgrony Viñas i Conxita Segalà són les tres religioses que fins a les darreries del mes d'agost han format la comunitat de Puigcerdà.

L'acte fou presidit per l'II·Im. Sr. Alcalde de la vila de Puigcerdà, Albert Piñeira; l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives; la Gna. M. Dolors Sitjes, Provincial per a Europa; la Gna. Montserrat Espinalt, Presidenta de la Fundació Vedruna Catalunya Educació; la Di-

rectora general de l'Escola Vedruna de Puigcerdà, Sra. Anna Camps; i l'Adjunt a Direcció, Sr. Àngel Maurrell. Hi van assistir també nombroses Germanes Vedrunes de Catalunya així com professors, amics i famílies vinculades a l'Escola Vedruna de Puigcerdà, així com del Delegat d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell, Mn. Pepe Chisvert, i dels mossens de la vila de Puigcerdà.

L'Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives va agrair en les seves paraules, la presència de la Comunitat Vedruna a Puigcerdà durant tants anys i va subratllar el valor de la vida consagrada i religiosa per al nostre món amb la seva presència, pregària, testimoni i intercessió, més enllà del seu servei actiu en la pastoral o en l'educació. Va destacar el valor de l'obra educativa cristiana de l'Escola que demanà que es pugui mantenir ben viva amb la valuosa col·laboració de la comunitat de professors i els pares dels alumnes, en estreta cooperació amb la parròquia.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

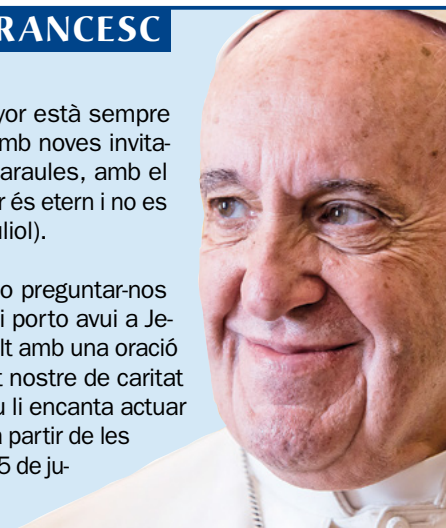
@Pontifex: «Resem per tots els malalts perquè no es deixi a ningú sol, que tots rebin la unció de l'escolta, de la proximitat i de

la cura. Tots podem donar-la amb una visita, una trucada telefònica, una mà estesa» (11 de juliol).

@Pontifex: «Aprenuem a detenir-nos, a apagar el telèfon mòbil per a mirar als ulls a les persones, a conrear el silenci, a contemplar la naturalesa, a regenerar-nos en el diàleg amb Déu» (18 de juliol).

@Pontifex: «El Senyor està sempre prop de nosaltres amb noves invitacions, amb noves paraules, amb el seu consol. El Senyor és etern i no es jubila mai» (24 de juliol).

@Pontifex: «Seria bo preguntar-nos tots els dies: «Què li porto avui a Jesús?». El pot fer molt amb una oració nostra, amb un gest nostre de caritat cap als altres. A Déu li encanta actuar així: fa grans coses a partir de les petites i gratuïtes» (25 de juliol).

El Santuari de Núria acull la convivència de la Trobada d'Animadors de Cant per a la Litúrgia

El Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Núria va acollir, el cap de setmana 23 i 24 d'octubre, la Trobada General d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, impulsada pel Monestir de Montserrat, que va acollir unes 120 persones d'arreu del territori català, i també del Bisbat d'Urgell. El diumenge 24, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir la celebració eucarística, juntament amb el Pare Abat emèrit de Montserrat, el P. Josep M. Solé.

La convivència anual de la Trobada d'Animadors de Cant va aplegar una nodrida representació dels grups de totes les diòcesis catalanes. Al llarg del dissabte i del diumenge es van assajar cants i es va celebrar la Vetlla de pregària el dissabte a la nit, conduïts pel P. Andreu i per la Gna. Natàlia, del Monestir de Montserrat i del Monestir de Sant Benet. Dissabte, El P. Josep M. Solé va presidir la celebració eucarística.

El diumenge, els participants van fer una excursió al Pic de l'Àliga amb el telefèric, i al mateix refugi també van fer un assaig de cant conjunt. Al migdia, Mons. Joan-Enric Vives va presidir l'Eucaristia, amb una gran assistència no només dels participants a la Trobada, sinó també de pelegrins a Núria.

Montserrat, en els seus gairebé mil anys de tradició monàstica i santuari marià, sempre ha manifestat un gran interès per a difondre la cultura, la litúrgia i la música. Hereus d'aquesta tradició, amb les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia

es vol crear un espai des del qual s'intenta fomentar la participació activa en les celebracions litúrgiques a través del cant i de l'animació de l'assemblea que hi participa.

A l'estiu s'organitzen trobades de sis dies en els quals, amb treball intens i un horari ple, els participants combinen l'estudi de repertori, les classes de direcció, l'assistència als oficis litúrgics dels monjos, la formació sobre temes litúrgics, eclesials o musicals, un dia de sortida i d'esbarjo al monestir

de les monges de Sant Benet i, per a cloure el dia, les cantades a les places on les persones que estuegen a Montserrat els esperen i s'afegeixen als cants i jocs proposats pels animadors. La trobada a Núria és una de les Trobades Generals de tardor, que es van iniciar l'any 1971 i que des de 1984 es realitzen amb continuïtat. Resseguint la geografia catalana, els animadors de cant es van aplegant en diferents indrets per tal de participar en les seves realitats parroquials.

► **Confirmacions a la Vall d'Aran.** El vespre del dia 16 d'octubre l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va presidir la celebració eucarística dominical a la Parròquia de Sant Joan Baptista de Les (Val d'Aran) dins la qual va administrar el sagrament de la Confirmació a 8 joves i 5 adults de la parròquia. A la seva arribada l'Arquebisbe va ser rebut per l'Il·lm. Sr. Alcalde de Les, Andreu Cortés Labrid, amb qui pogué departir uns moments sobre la situació al municipi durant la pandèmia i en l'actual moment. L'Eucaristia fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada pel Rector, Mn. Joseph Geethafonkalan i Mn. David Codina.

A la seva homilia, l'Arquebisbe destacà com en aquell diumenge a

totes les Esglésies particulars, i l'Església diocesana d'Urgell s'hi sumava, s'iniciava la fase diocesana del Sínode «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió», que el Papa Francesc vol que sigui un moment privilegiat de trobada, escolta i diàleg entre els membres de l'Es-

glésia i aquells qui vulguin aportar-hi la seva opinió i cooperació. Mons. Vives subratllà com la seva presència a Les, després de temps de no poder ser-hi present pels confinaments arran de la pandèmia, en aquell diumenge, tenia una especial significació: a través de la presència del Bisbe a la Parròquia de Les es feia visible la comunió de tota l'Església diocesana i d'aquesta amb l'Església Universal que presideix el Papa, i va destacar com el Sínode era un moment oportú per a reivindicar la força que en l'Església té la comunió entre totes les parròquies, unides, formant l'Església diocesana d'Urgell, presidida pel Bisbe, successor dels apòstols, en comunió amb l'Església de Roma, presidida pel Bisbe

de Roma, el Papa Francesc. Animà a implorar l'Esperit Sant, i a viure el Sínode com un «caminar junts» de tot el Poble de Déu: el Bisbe, els preveres i diaques, els consagrats i consagrades, i els laics, oberts a l'escolta de la Paraula de Déu i d'allò que uns i altres vulguem compartir, i també oberts a totes les persones de bona voluntat.

Va recordar com l'Església és una gran família i com la parròquia és «família de famílies».

Al final de la Missa, l'Arquebisbe regalà als joves confirmats un llantió fet a Betlem de fusta d'olivera i els animà a pregar i recordar els cristians de Terra Santa i la parròquia regalà als joves un Nou testament i els Salms en llengua aranesa.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1M 1,10-15.41-43.54-57.62-64 / SI 118 / Lc 18,35-43]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i doctor de l'Església (dominicà), patró dels naturalistes; sant Eugeni, bisbe de Toledo; sant Leopold (s. XII), noble, patró d'Àustria.

16. ■ Dimarts [2M 6,18-31 / SI 3 / Lc 19,1-10]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongria;

santa Gertrudis (1256-1303), vg. cistercenca a Helfta.

17. □ Dimecres [2M 7,1.20-31 / SI 16 / Lc 19,11-28]. Santa Isabel d'Hongria, princesa viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III).

18. ■ Dijous [1M 2,15-29 / SI 49 / Lc 19,41-44]. Sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.

19. ■ Divendres [1M 4,36-37.52-59 / SI: 1Cr 29 / Lc 19,45-48]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i màrtir; sant Abdies, profeta (s. V aC).

20. ■ Dissabte [1M 6,1-13 / SI 9 / Lc 20,27-40]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, verges i màrtirs. Sants Octavi i Adventor, soldats màrtirs; sant Benig-

ne, bisbe i màrtir (s. II); santa Silva, vg. i màrtir.

21. □ Diumenge vinent, Solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (lit. hores: 2a setm.) [Dn 7, 13-14 / SI 92 / Ap 1,5-8 / Jo 18,33b-37]. Presentació de la Benaurada Verge Maria, al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

Diumenge XXXIII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Reunirà els seus elegits de tots els quatre vents»

Estem arribant al final de l'any litúrgic i les lectures ens conviden a pensar també en el final de la història, un final que és pintat amb colors foscos: *el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran*. Totes aquestes imatges ens indiquen la gran intervenció de Déu al final dels temps, per a jutjar el món. Acabarà una realitat envellida, un món corromput que serà destruït i en començarà un d'absolutament nou. Per això la gran notícia és aquesta: *Veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Enviàrà els seus àngels per reunir els seus elegits que vindran de tots els quatre vents des dels extrems més llunyans de la terra*. Ara és el moment que el Fill de l'home ve a salvar els seus elegits, tots aquells que han romàs fidels en la gran tribulació.

Per això la primera lectura ens diu: *En aquell moment serà salvat el teu poble, els que estaran inscrits en el llibre*: són aquells que han estat fidels al Senyor, que han lluitat contra el mal. *Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més*. La sort final de tots els homes dependrà de la seva actitud, de la seva fidelitat a Déu fins i tot enmig de les persecucions. I aquesta victòria final de Crist és font d'esperança per a tots els creients. En el moment final de la història es veurà la diferència entre el bé i el mal, la justícia i la injustícia.

Aquesta victòria l'anuncia també la segona lectura: *Jesucrist s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus*. Perquè ell s'ha ofert una sola vegada com a víctima pels pecats... i ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats, és a dir tots els que han viscut en la fe i en l'amor. Les lectures ens conviden a la fidelitat, a no tenir por en les persecucions, a continuar fermes en el camí del Crist, a mantenir sempre la nostra esperança.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment. Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna. Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

► Salm responsorial (15)

R. *Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.*

Senyor, heretat meva i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. / Sempre tinc present el Senyor; / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cor reposa confiat: / no abandonareu la meva vida enmig dels morts / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat delícies per sempre. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 10,11-14.18)

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats. Però Jesucrist, després d'ofrir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblatió ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats.

Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

(Mc 13,24-32)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigueu que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el Fill; només ho sap el Pare.»

► Lectura de la profecia de Daniel (Dan 12,1-3)

Por aquel tiempo se levantará Miguel, el gran príncipe que se ocupa de los hijos de tu pueblo; serán tiempos difíciles como no los ha habido desde que hubo naciones hasta ahora. Entonces se salvará tu pueblo: todos los que se encuentran inscritos en el libro. Muchos de los que duermen en el polvo de la tierra despertarán: unos para vida eterna, otros para vergüenza e ignominia perpetua. Los sabios brillarán como el fulgor del firmamento, y los que enseñaron a muchos la justicia, como las estrellas, por toda la eternidad.

► Salmo responsorial (15)

R. *Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti.*

El Señor es el lote de mi heredad y mi copa, / mi suerte está en tu mano. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa esperanzada. / Porque no me abandonarás en la región de los muertos / ni dejarás a tu fiel ver la corrupción. R.

Me enseñará el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 10,11-14.18)

Todo sacerdote ejerce su ministerio diariamente ofreciendo muchas veces los mismos sacrificios, porque de ningún modo pueden borrar los pecados. Pero Cristo, después de haber ofrecido por los pecados un único sacrificio, está sentado para siempre jamás a la derecha de Dios y espera el tiempo que falta hasta que sus enemigos sean puestos como estrado de sus pies. Con una sola ofrenda ha perfeccionado definitivamente a los que van siendo santificados. Ahora bien, donde hay perdón, no hay ya ofrenda por los pecados.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 13,24-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «En aquellos días, después de la gran angustia, el sol se oscurecerá, la luna no dará su resplandor, las estrellas caerán del cielo, los astros se tambalearán.

Entonces verán venir al Hijo del hombre sobre las nubes con gran poder y gloria; enviará a los ángeles y reunirá a sus elegidos de los cuatro vientos, desde el extremo de la tierra hasta el extremo del cielo. Aprended de esta parábola de la higuera: cuando las ramas se ponen tiernas y brotan las yemas, deducís que el verano está cerca; pues cuando veáis vosotros que esto sucede, sabed que él está cerca, a la puerta. En verdad os digo que no pasará esta generación sin que todo suceda. El cielo y la tierra pasarán, pero mis palabras no pasarán. En cuanto al día y la hora, nadie lo conoce, ni los ángeles del cielo ni el Hijo, sólo el Padre.»